Tolnai J. 1967/12

Magyarország Központi Könyvtára SOPRON 154

KAPOCS

A SOPRONI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETÉNEK LAPJA

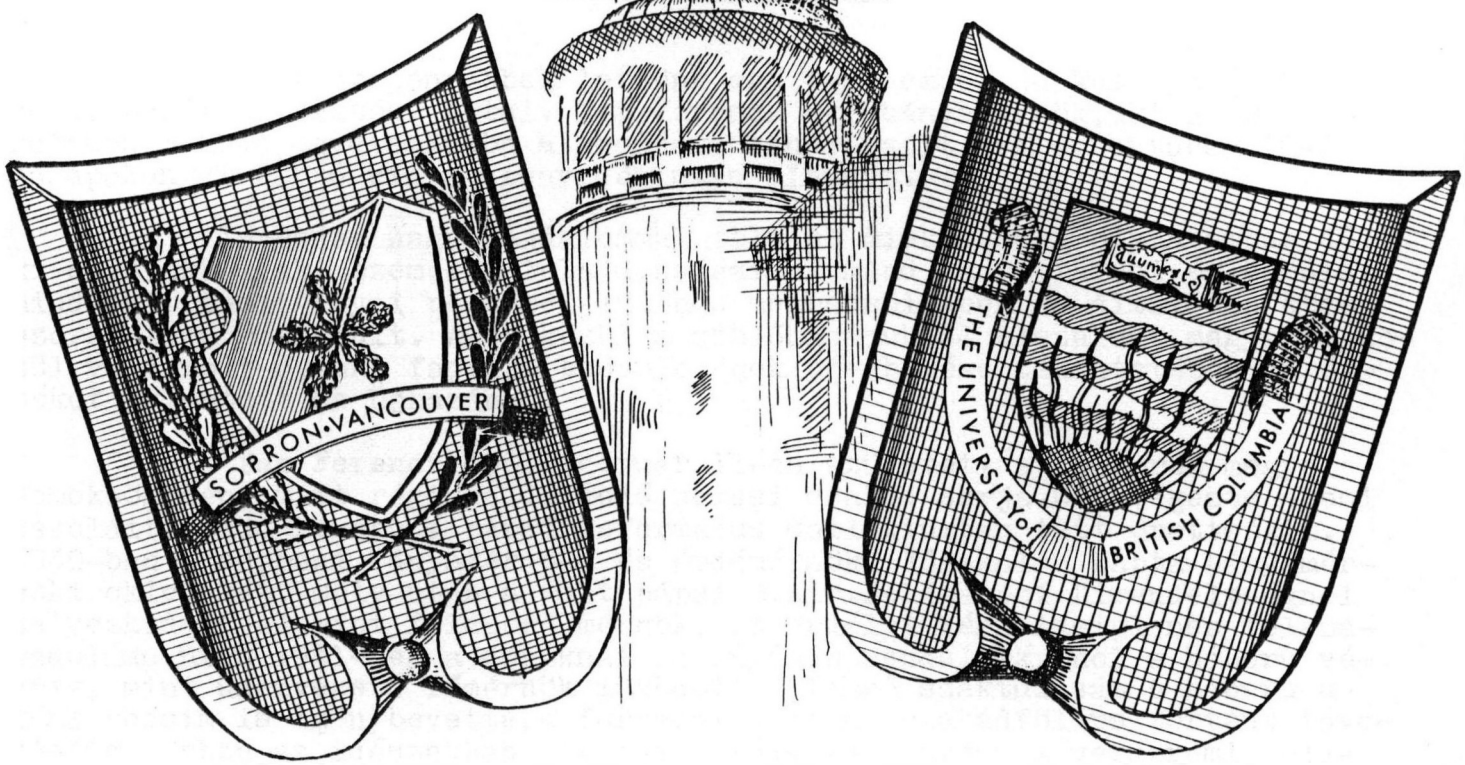

PAP FERENCZ
1901–1967

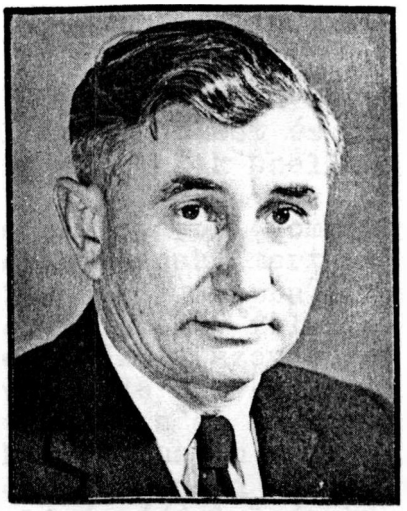

Ismét szegényebbek lettünk egy igaz ember, jó kolléga és hüséges barát elvesztése által. Pap Ferencz okl.bányamérnök, aki a UBC keretében müködő egyetemünkön a geodézia tanára volt, ez év október 18-án hónapokon át tartó kinos szenvedés után elhunyt.

Távozása nagy fájdalommal tölt el minket, mert olyan ember dőlt ki sorainkból, aki személyi tulajdonságaival, mind tanár társai és barátai, mind volt tanitványai részéről különös megbecsülésben és általában közszeretetben részesült. Azok közül a szülőhazájuktól elszakadt magyarok közül való volt ő, aki fajtája becsületének öregbitése tekintetében is értéket jelentett az Újhazában.

Pap Ferencz 1901 február 11-én született a Veszprém megyei Homokbügödén, mint régi gazdálkodó nemesi család sarja. Ott végezte elemi iskoláit, majd később a pápai Református Collégiumban tett érettségit. 1930-ban a soproni Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskolán kapta bányamérnöki oklevelét, mely után a volt pápai M.Kir.Földmérési Kirendeltségnél helyezkedett el, mint földmérő mérnök. Az erdélyi rész ideiglenes felszabadulása után 1941-ben a désaknai sóbányához rendelték, ahol a háború végéig, mint üzemvezető főmérnök müködött. Kitünő szaktudását a háború utáni rezsim is igénybevette, a forradalom utáni szabadföldre történt távozásáig. Ebben az időszakban szakmai értékelés alapján a veszprémi Földmérési Kirendeltség vezetésével, majd a szabadságharc kitöréséig a dunán-

tuli ásványbányák igazgató főmérnöki teendőinek ellátásával bizták meg.

A forradalom leverése után ő is szabadföldre került családjával és Ausztriában csatlakozott a soproni egyetem emigrált részlegéhez és velünk jött ki Kanadába.

Itteni egyetemi müködése során teljes odaadással tanitotta a geodéziát,hogy kellő müszaki tudással vértezze fel az Ujhaza gyakorlatába kijutó ifjuságunkat. Nagy lelkiismeretességgel készült minden előadására és az volt a törekvése,hogy tudását mentül tökéletesebben plántálja át hallgatóiba. Munkája eredményét még láthatta tanitványainak a müszaki gyakorlat terén is elismert helytállásában.

A soproni egyetemi részleg megszünése után,bőséges tapasztalatait és nagy müszaki tudását többé nem hasznosithatta, igy más téren kényszerült anyagi bázist teremteni maga és családja részére.

Vonzó egyénisége,feltétlen becsületessége és végtelen szerénysége mindenki részéről megbecsülést és tiszteletet váltott ki maga iránt, de különösen azok körében,akik szellemi értékeit is ismerték.

Ez év juniusában súlyos gyomormütéten esett át. Az eredmény sajnos nem felelt meg a várakozásnak, mert az operació után a kinos szenvedés hónapjai következtek. Napról napra fogyott,mert egyre nehezebbé vált számára még a folyékony táplálék felvétele is és végül kimerült a test utólsó tartalék ereje. Időközi szenvedése - különösen az utólsó hetekben - igen gyötrelmes volt, de azt kereszténvi béketüréssel viselte. Lelki vigasztalás lehetett számára az az önfeláldozással végzett hitvesi ápolás,melyben több mint három hónapon át éjjel nappal része volt.Továbbá gyermekei,menye és kis unokája gyöngéd szeretete,mellyel utólsó percéig körülvették őt. - Oktober 14-én éjjel 1 órakor, a jó feleség karjai között ért véget Pap Ferencz földi szenvedése.

A temetés a vancouveri Forest Lawn Cemetery kápolnájából történt október 18-án, a helyben lévő volt tanártársai,volt tanitványai, egyéb tisztelői és barátai részvételével,meghatóan szép külsőségek között. A nem mindennapi szeretet megnyilvánulása volt az a sok szebbnél szebb koszorú és virág,mely a koporsót elboritotta.

A mély érzésekkel teli gyászbeszédet, a volt tanártársak és tanitványok búcsúztatóját Medveczky Lajos mondotta el, a festői szépen feldiszitett ravatal előtt.

Kedves Feri Barátom ! Nem tudtuk itt számodra megadni az óhazai bányásznak kijáró végtisztesség hagyományos formáit,de szivünkben megszólalt a klopacska sirató hangja,amikor utólsó utadon nyugvóhelyedre kisértünk.

Talán nem véletlen,hogy éppen én emlékezem Rólad és irom e sorokat azok tudósitására is, akik távolabb kerültek az ujhazai Alma Mater székhelyétől és akiket egyrészt a szeretet,másrészt - mint tanitványaidat - az őszinte hála érzése füz Hozzád. Egyedül én vagyok itt,aki közel fél évszázadon át mondhatott barátjának Téged.A vándorbotot is egy helyről vettük,ott a Bakonyerdő alján,ahol Te születtél, én meg legszebb ifjuságom éveit töltöttem,melynek emlékei éltetnek ma is. Igy érthető az az érzésem,hogy itteni barátaid között én állok legközelebb Hozzád,tehát én külön is búcsúzom Tőled.

Elszálló lelked bizonyára utbaejtette az Óhazát, a Bakonyerdő melletti kis falut, a szülőházat, az őszvirágos temetőt,ahol jó szüleid pihennek,de Téged oda hiába várnak,mert életutad végső állomása nagyon messze esett onnan. Lelkeitek azonban azóta együtt vannak az Örökhazának azon a helyén,amelyet a Mindenható a jó emberek számára tart fenn.

Isten veled kedves Feri Barátom !

Új Hazád földje adjon örök békés nyugalmat megfáradott és sokat szenvedett tested számára,mi pedig holtig szivünkbe zárjuk emléked.

Jó szerencsét ! Witt Lajos

□ □ □ □

NEWFOUNDLAND ERDŐGAZDASÁGI VISZONYAI. Bajzák Dénes.

/Dénes a Newfoundland-i St.John's-ban dolgozik a Szövetségi kormány alkalmazásában,mint birtok politikus. Munkája felöleli az ARDA és az erdőgazdálkodás központi ügyeit. Doktorátusát 1966-ban szerezte meg Syracuse-ban,New-York államban./

"Az Anglo-saxon faj kiütköző jellegzetessége,hogy mértéktelenül lebecsüli az erdő értékét" jelenti a -Newfoundland Royal Commission on Forestry 1955 - ben. Ez megnyilatkozott abban, hogy Észak Amerika betelepülését és a népesség fejlődését az erdők mértéktelen fakitermelése és végül is megsemmisitése jellemezte. Ebből a szempontból Newfoundland sem volt kivétel,minek következtében az ember által létrehozott kopárok jelentősen csökkentették az eredeti erdőterületek nagyságát.

□ □

Newfoundland tartomány,a tizedik kanadai provincia,két fő terület egységre tagozódik:

Newfoundland sziget:	42,734 sq/m
Labrador :	111,750 sq/m

Egy átfogó tájékozódás érdekében a Newfoundland-i erdők területi megoszlásáról a tuloldali táblázatot állitottam össze.

Területi megoszlás	Kiterjedés sq.mile	Összes terület %-ában
Newfoundland szigete	42.734	100
Kereskedelmi értékü erdő	8.147	19
Fiatalos	4.611	11
Hasznositható erdők összesen	12.758	30
Nem hasznositható erdők	6.016	14
Összes erdőterület	18.774	44
Egyéb föld terület	18.240	43
Összes szárazföld	37.014	87
a többi 13 %, 5.720 sq.miles viz -mocsarak,tavak stb.		
Labrador	111.750	100
Kiváló termékenységü erdő	825	1
Jó termékenységü erdő	9.850	9
Közepes és rossz erdő	31.000	28
Hasznositható erdők összesen	41.675	38
Egyéb föld terület /nem hasznositható erdők,kopárok,lápok és tundra/	70.075	62

A fenti adatok csak tájékoztató jellegüek,miután sem Newfoundlandban,sem Labradorban erdőbecslési munkák eddig nem folytak, vagy csak nagyon korlátolt területen. A mezőgazdasági müvelés alá eső terület aránya lényegtelenül kicsi,kevesebb,mint 0.1 %-a az összes területnek.

□ □

Az erdők összetétele változó és függ a helyi klimától és az erdő eredetétől illetőleg az emberi beavatkozás mértékétől.Ipari szempontból két fafaj bir jelentőséggel: A b i e s b a l s a m e a /L/Mill. és P i c e a m a r i a n a Mill..Newfoundland szigetén az erdők 70%-a A. b a l s a m e a , viszont Labradorban 70%-a a fáknak P. m a r i a n a. A fák átlagos magassága 40 és 60 láb között van. Találhatók azonban 70 és 80 láb magas fák is. Az átlagos mellmagassági átmérő 6-8 inch.Az állományok sürüek,átlagban 180 ft². acre-ként. A vágásforduló 40-60 év. Az előbb emlitett fafajokon kivül előforduló, iparilag jelentéktelen fafajok még: B e t u l a p a p y r i f e r a Marsh.,mely előfordul elegyetlenül vagy elegyesen az előbb emlitett két főfafajjal;P i c e a g l a u c a /Moench/ Voss; L a r i x l a r i c i n a /DuRoi/K.Koch; P o p u l u s t r e m u l o i d e s Michx. és P. b a l s a m i f e r a L.

□ □

Newfoundland angol gyarmat volt 1949-ig.Ez a gyarmati állapot rányomta bélyegét az erdészeti politika alakulására.Kezdetben csak tüzifát termeltek. Később 1890 után, a vasut épités fellenditette a faipart.Fürész üzemek épültek, melyek 40-50,000,000 ft.bm.fürészárut exportáltak évente. Husz év elmultával a faipar teljesen átállt papirgyártásra és a fürészipart visszaszoritotta.A papirgyártás mai napig is fennmaradt fő iparágként és jelenleg csak néhány jelentéktelen fürész üzem müködik. Két nagyméretü papirgyár, 24 órás müszakkal,heti hét napot dolgozik.Most kezdték meg két másik papirgyár épitését. A papirgyárak a

faanyagot kizárólag a szigetről szerzik be.

Labradorban fakitermelési tevékenység nem tudott kifejlődni a feltáró hálózat teljes hiánya miatt,ezenkivül,mert Newfoundland sziget és Labrador között szárazföldi összeköttetés nem létesült eddig. Mindenesetre a most épülő papirgyárak egyike a terv szerint Labradorból fogja kapni faanyag ellátását.

□ □

A gyarmati administráció idején az erdőt nem tekintették nemzeti-természeti kincsnek, ezért is nem volt az államnak bevétele az erdőhasználatból. 1900 tól 1934-ig az államerdészeti igazgatás hét fő személyzetével csak a tüzvédelemre szoritkozott. 1934-ben a gyarmati kormányt felváltotta a Commission of Government - helyi kormány -,amely egy erdészeti osztályt létesitett egy főerdésszel az élen. Szakképzett erdészt - diplomást- nem alkalmaztak egészen 1953-ig. Ezután gyors iramban haladt a provinciális erdészeti osztály kialakitása és fejlesztése.Sajnos az erdők birtok viszonyán és a provinciális erdőgazdasági politikán már nem lehetett változtatni, mert akkor már az erdőterületek legnagyobb része "ingyen" az előbb emlitett két papirgyár tulajdona volt.

□ □

Newfoundland szigetének körülbelül a fele tartozik a provinciális erdészeti osztály ellenőrzése alá. Ezen területek legnagyobb része kopár és láp. A birtokviszony megoszlás a következő:

Tulajdonos neve	Összes terület sq.mile	Használható erdő sq.mile
Price Brothers Co.	7.558	3.326
Bowaters Co.Ltd.	11.519	4.554
Egyéb magán tulajdonban	2.164	677
Provincia tulajdonában	21.493	4.096
Összesen:	42.734	12.653

A papirgyárak mentesek a tő ár /stumpage/ fizetése alól. Két dollárt fizetnek sq.miles-ként,mint föld bérlet /ground rent/. Labradorban különböző vállalatok kaptak koncessiót a kormánytól fakitermelésre.A vállalatok azonban nem voltak képesek nyereséggel dolgozni, ezért a fakitermelési munkák leálltak ott és a koncessiók visszaszálltak a kormányra.

□ □

Amint a fentiekből látható, az erdőipari és erdőgazdaság politikai állapotok nem a legmegfelelőbbek Newfoundlandban.A helyi kormány és a provinciális erdészeti osztály egyformán látja a jelentőségét az erdőgazdaságpolitikai irányelvek megváltoztatásának. A Szövetségi kormány pénzügyileg támogatja a provinciális kormányt egy teljes erdő-leltár elkészitésének munkájában,mindkét fennebb tárgyalt terület egységen és az összes költségek 90%-át téríti. Mindennek ellenére gyors változás nem várható, mert a provinciális kormány nem képes szembeszállni a két hatalmas papirgyárral uj törvények beiktatása utján.Ez ugyanis elengedhetetlenül szükséges volna az erdőgazdasági politikai elgondolások megujitására Newfoundland tartományban.

□ □ □ □

MINDNYÁJAN VOLTUNK EGYSZER AZ AKADÉMIÁN . . . . . .

Koller Pál,Egyesületünk Elnökének bevezető beszéde az 1967 október 8-án tartott évi rendes közgyülésen.

Mily boldogságot tud jelenteni idegenbeszakadt életünkben az a pár nap,óra avagy csak egy nehány perc is,amikor régmult emlékek hangulatában találkozhatunk. Megszoritjuk egymás kezét,egymás szemébe nézünk és egymás átölelésében megérezzük a multat.

Ily kimondhatatlan jó érzés töltött el mindannyiunkat, amikor mi soproniak az ez évi vén diák találkozón immár tizedszer Kanadában ujra együtt lehettünk a vancouveri ünnepélyünkön és közgyülésünkön.

□

Nehéz volt elhatározni,hogy néhány tiz,száz vagy ezer kilométer messzeségéből eljöjjünk erre a pár együtt töltendő órára.Magam közel négy ezer kilométer távolságból jöttem,egy gyermek örömével,saját szememmel megnézni, hogy mi is lett annak a tengernyi igyekezetnek az eredménye,amit egyenként és összességünkben, az otthontól való elszakadástól iskolánk befejezéséig és azóta is kifejtettünk. Mégegyszer szemébe kivántam nézni idősebb és fiatalabb kollégáimnak,és látni,hogy él-e, lángol-e még bennük az a gyönyörü elhatározás,ami segitette őket a soproni erdészek és rajtuk keresztül a magyar ifjuság jó hirnevének öregbitésére. Ugy éreztem,mint egykor Julián barát érezhetett,amikor visszament Lebediába megnézni az ott maradt magyarokat.Nem tudta volna nyugodtan tovább élni éveit annak biztos tudata nélkül,hogy odaát és innen is a dolgok rendjükön mennek.

Örömöm nem csorbult a viszontlátásban.Amikor pedig a UBC erdész dékán azt mondta nekem az estélyen,hogy "You can be proud of your sons" igazolva láttam,hogy nem csupán az elfogultság mondatja velem ugyanazt. Valóban ugy éreztem magam,mint egy apa,akinek nem lehet nagyobb öröme az életben,mint az, hogy gyermekei a becsület utján járnak,azon keresik boldogulásukat és embertársaik megbecsülését.

□

Nekem jutott az a megtiszteltetés, hogy a Soproni Öregdiákok Egyesületének 10 éves évfordulója alkalmából tartott közgyülésen a bevezetőt elmondjam és azzal kifejezést adjak közös érzéseinknek,egyben pedig megkiséreljük lefektetni az eljövendő tiz esztendő tennivalóit.

Főbb gondolataimat a következő három pontban foglalhatnám össze:

Mindenekelőtt , az élet egocentrikus és igy az egészséges és igazságos saját érdekeinket nem szabad szem elől téveszteniink. Ez elsősorban azt jelenti, hogy ne elégedjünk meg a ma elért eredményeivel.Önmagunkat állandóan tovább kell képeznünk.Kapcsolatunkat a szakmánk, a tudományok jelen állásával, a politikai és társadalmi lét jelen nivójával állandóan és fáradhatatlanul felszinen kell tartanunk. A tudás - erő, egyben mindkettő az élet magasabbrendü célja. Az adatok,tények ismerete önmagukban nem elégségesek.Az ilyen tudás csak egy holt enciklopédia.Az emberi lét legnagyobb fegyvere az ismeretek gondolkodás utján való associaciós feldolgozása,ami az igazi tudást eredményezi.

Teremtsünk biztos anyagi bázist önmagunknak,hogy anyagiakban is legyen sulyunk,ami megkülönböztet a jött-mentség existenciájától.

Szeressük a szépet, a jót, a megkülönböztetőt és törekedjünk ezeket birtokolni.Ez hozza létre az ambiciót,a versenyt, a törekvést. Ez mozditja elő a kulturát,annak fejlődését és az emberi jólétet.

Dolgozzunk erősen és szeressünk dolgozni.Amit megkövetelünk magunktól és magunknak, az legyen álláspontunk családtagjainkat és embertársainkat illetően is. Igy járulhatunk hozzá a közjólét fejlődéséhez és ezzel egy boldogabb társadalom kialakulásához.

□

Uj hazánknak legyünk száz százalékban megbizható és aktiv jó polgárai. Nem lehet az,hogy ennyi a sors kegyetlen sulytásai által szerzett élettapasztalatokkal rendelkező fiatal értelmiség nyom nélkül élje le életét,egy ilyen lenyügözően szép környezetben,mint Kanada és abban British Columbia.

Kapcsolatot kell tartanunk a Szövetségi és Tartományi kormányokkal és a városi vezetőséggel ott,ahol Egyesületünk tagjai nagyobb létszámban élnek,mint például Victoriában és Vancouverben. Részt kell vennünk a tudományos és társadalmi szervezetek munkájában,beleértve az észak amerikai magyar egyesületeket is.Egy intelligens fiatal erő, csakis a közösségben való munkája után fejtheti ki teljes érvényesülését. Öntudatosan kell biztos hazánkká tenni a hont,melynek polgárai vagyunk.

□

Amik vagyunk,amivé lehettünk,amit utódainknak is át tudunk adni,az nem egy máról holnapra összeszedett,avagy tákolt épitmény. Azt mind elsősorban a multnak köszönhetjük. Apáink,őseink törekvéseinek tudatos letéteményesei vagyunk - az alma nem eshetik messze a fájától. Hogy ezt önmagunkban kifejleszthettük,azt azon környezetnek köszönhetjük,melyet régi hazánk tradiciói,szokásai,kulturája és lelkülete jelentettek.

Kulturák,emberi képességek és emberi kiválló ságok és tevékenységeik nem születnek egyik napról a másikra.Mindazt verejtékes munkával dolgozta ki a mult: agyával és kezével. A mai kor rajongói és erőszakos akarnokai türelmetlenségükben félretaszitják a természet és lét törvényeit, rombolnak,amikor a fentieket tagadják és ellene cselekednek.

A mi multunkat régi hazánknak és őseinknek köszönhetjük.Becsületbeli kötelességünk apáink és anyáink tisztelete,szeretete és hála a régi haza iránt. Jelen elesettségében,agyonhallgatással, elnyomással régi honunk az ebek harmincadján, érdemtelen jött-mentek prédája lett. Örökségünkön,ruháján,dicső történelmének kincsein méltatlanok osztozkodnak, azokkal, mint magukéval kérkednek a hálátlan világ piacán. Idekint,ahol szabadon vallhatjuk a szabad ember hitét, átkos vétség megfeledkezni a sir szélére dobott szegény régi honról.

Valóban, a magyarnak nem maradt más hátra a nagy meghallgatás nélküliségében,mint becsületes,szorgalmas munkával érdemelni ki és kivivni a világ elismerését és beismerését annak,hogy mily égbekiáltóan feszitették keresztre a magyar nemzetet.

A becsületes munka fegyvere mindannyiunk rendelkezésére áll.Ez ellen a fegyver ellen minden védelem hatástalan és tulajdonosának győzelmet biztosit az élet minden vonalán. Amikor sokszor válaszut előtt állunk,jusson eszünkbe keresztre feszitett hazánk. Tudjuk akkor,hogy nem engedhetjük meg magunknak a másik utat - a könnyelmü, munkátlan életet - mert magyarok vagyunk. Erősitsék állhatatosságban az erősebbek a gyöngéket.Legyenek támaszuk,ha kell ostoruk a tétovázóknak, mert ez az egyedüli

ut,amelyen járhatunk.Ugyanakkor bizalmunk legyen szilárd, mert a jóvátétel nem maradhat el.

□ □

Örömteljes együttlétünket zárván hálánk a multé,bizalmunk a jövőben. Az utólsó vacsora magasztos értelme tölti be gondolatainkat és a régi köszöntéssel válunk: Isten veletek cimborák, a viszontlátásra!

□ □ □ □

BESZÁMOLÓ A KÖZGYÜLÉSRŐL

Egyesületi tagjaink közül,több mint ötvenen jelentek meg az első évi rendes közgyülésünkön,melyet egy Robson utcai kis magyar vendéglőben tartottunk meg,baráti ebéddel egybekötve.Sajnos az elkésett jelentkezők közül,helyszüke miatt a teremből többen kiszorultak,amiért ezuton kér elnézést a rendezőség.

A közgyülés az első volt Egyesületünk életében,amióta 1962 után megalakult,amikoris tanárok és diákok egyaránt elszéledtek Észak Amerika minden vidékére.Az érdeklődés váratlanul nagy volt az összejövetel iránt és a tárgyalás menetét igazi magyaros lelkesedés jellemezte. Valóban,amint sokan megállapitották - a közgyülés mérföldkő volt a Soproni Öreg Diákok Egyesületének történetében.

□

A tárgysorozat a következő volt:
Elnöki bevezető - Koller Pál
Jelentés a hallgatók tiz év alatt elért eredményeiről - Adamovich László
Titkári beszámoló - Roller Kálmán
A "Kapocs" - Takács József
Egyéb javaslatok.

□

A közgyülés tartalma az alábbiak szerint foglalható össze:

Adamovich és Sziklai a UBC anyagi támogatásával adatokat gyüjtöttek a hallgatókról és azokat feldolgozták fősullyal térve ki az Erdőmérnöki Főiskola történetére a Sopronból való eltávozás után. A tanulmány angol nyelven készült és további felhasználásra vár.

A szerzők felajánlották a tanulmány hasznositását az Egyesületnek és kérték a taggyülésen megjelenteket,hogy járuljanak hozzá a statisztikai adatok nyilvánosságra hozatalához. Miután az adatok személyi kérdőivek alapján jutottak a szerzők birtokába, az látszott helyesnek, hogy az adatok nyilvánosságra hozatalának kérdését a szerzők az érdekelt felekkel tárgyalják meg. A közgyülés nem foglalhat állást személyi adatok közlésének kérdésében. Ugyanakkor a többség véleménye az volt,hogy a tanulmányban használt statisztikai adatok nem látszanak személyi adat jellegüeknek és azok nyilvánosságra hozatala senkit nem sérthet.

Korábbi terv szerint,az Egyesületen belül is folynak munkák egy összefoglaló tanulmány megirására a soproni főiskola kitelepüléséről.Amennyiben ez a mü elkészül,kiadásra fog kerülni az Egyesület neve alatt. A fennebb emlitett mü tehát annyiban számithat az Egyesület érdeklődésére,amennyiben eladásra kerülne valamilyen kiadónak és a befolyt

összeget a szerzők az Egyesület számára felajánlják. Az Egyesület ebből az összegből a UBC-n egy alapitványt létesitene,amiből magyar diákok szükségszerüen segélyezhetők lennének.

□

A titkári beszámoló három kérdésre terjedt ki:

1 Kivánja-e a tagság az Egyesületet szervezetszerüen fenntartani ?

2 Ha az Egyesület fennmarad,mi történjék a már elkészitett alapszabályokkal. Milyen módositásokat kellene azon végrehajtani?

3 Ha az Egyesület fennmarad, a jelenlegi vezetőség viselje-e továbbra is a tisztséget ?

□

Az Egyesület szervezetszerü fenntartását a tagok egyhangulag megszavazták. Tisztázást nyert, hogy az Egyesület célja főképpen ápolni és fenntartani az összetartást a volt soproni tanárok és diákok között, függetlenül attól,hogy valaki végig tagja volt-e a Sopron Divisiónak.Az Egyesület nyilvántartott tag létszáma ezidőszerint 70 fő. Kivánatos lenne a létszámot fokozni és a kivül maradt társainkat is bekapcsolni az Egyesület munkájába.

Miután az Egyesület léte, a dolog természeténél fogva ideiglenes,tagjai szétszórtan élnek és foglalkozásukban is eltérő területeken müködnek, az Egyesület intenziv társadalmi és szakmai munkára nem lehet hivatva.Ámbár kivánatos lenne a Kapocs -on keresztül magyar szakmai cikkek közlése. Ez az egyetlen lehetőség magyar nyelven ápolni szakmánkat. - Mindenesetre az Egyesület tisztikara a szervezetet,mint a volt soproni Erdőmérnöki Főiskola idegenbe szakadt részlegének utódját, társadalmi és tudományos, vagy kül és belföldi szervek vagy személyek felé jogosult képviselni.

□

Az előbbi pontban foglaltak megerősitést és bővebb magyarázatot nyertek az Egyesület alapszabályában.Az alapszabályban egyetlen módositás vált szükségessé, nevezetesen,hogy egy helyi titkárt kell választani British Columbiában.A közgyülés Juhász Gyulát,Victoria, választotta meg helyi titkárként.A helyi titkár feladata lesz az együttmüködés a szervező titkárral helyi viszonylatban. Többek között az Elnök és szervező titkár távollétében kötelessége az évi közgyülést levezetni; a bál bizottságot és a közgyülést szervező bizottságot kijelőlni; és az Egyesületet képviselni a British Columbia-i Egyetemek és kormányzat felé.

Megerősitést nyert továbbá,hogy az Egyesület székhelye Vancouver. ·

A közgyülés ugy határozott,hogy az alapszabályokat a fenti módositásokkal ellátva mielőbb az illetékes szervek felé be kell terjeszteni jóváhagyás végett, hogy az Egyesület ezáltal hivatalosan is elismerést nyerjen.

□

A jelenlegi vezetőséget nem a tagság választotta. A tisztség viselőket az alapitó tagok kérték fel müködésre az Egyesület megalapitásakor.Ezért vált szükségessé felvetni tisztségben maradásukat. A közgyülés egyhangulag jóváhagyta a tisztségben levő vezetőséget. Ugyanakkor azonban hangsulyozást nyert,hogy az alapszabály két évenként uj tisztikar választását irja elő.Ennek 1968-ban meg kellene történnie. A közgyülés egy helyi bizottságot is alakitott az ügyek közös vitelére és

a Kapocs szerkesztési munkálataiban való segédkezésre.A bizottság tagjai: Adamovich L.,Medveczky L.,Kozák A.,Szász I.,Homoki I., Józsa L., és a szerkesztő Takács József.

A Kapocs fejlesztése elsőrendü feladat. Ez két uton érhető el: 1 Tevékeny részvétel cikkek küldésében, 2 a kiadványok külső és nyelvi tökéletesitése.

A Kapocs nivója csak akkor javulhat igazán, ha több cikk érkezik be közlésre, továbbá mindenki kötelességének tartja adatait és közlendő eseményeit beküldeni. A külső nivó emelése pénzügyi kérdés,ami az előfizetési dijak felemelésével volna megoldható.- A közgyülés egyhangulag megszavazta az évi 5 dollárt,mint tagdijat és előfizetési dijat 1968 január 1.től.

A Kapocs feladatává tette a közgyülés a fellelhető tagok cimének közlését a lapban és a változások nyilvántartását.

□

Egyéb javaslatok voltak: A különböző évben végzett hallgatók tableau - járól kisebbitett másolatokat kellene készitenі és azokat kifüggeszteni a UBC Forestry Faculty megfelelő helyén.Ennek a javaslatnak a végrehajtására Adamovics Lászlót kérte fel a közgyülés.Ugyancsak nála lehet rendelni lekicsinyitett képeket magán használatra.

□

A közgyülés Tuskó Ferenc tanár urról való egy perces néma megemlékezéssel és az erdész himnusz eléneklésével ért véget.
A jegyzőkönyvet hitelesitették: Szanyi László és Tarnócai Károly.

Roller Kálmán
Szervező titkár.

□ □ □ □

BESZÁMOLÓ A BÁLRÓL

A már hagyományossá vált soproni bált Vancouverben,a Soproni Öregdiákok Egyesületének bálbizottsága ez évben is a Flame Supper Club helyiségeiben rendezte meg.

A táncterem izléses diszitése hozzáértő erdész kezek munkájáról tanúskodott. A falakat beborító zöld fenyőfüzérek és a táncparket feletti piros és fehér szalagok magyaros szinezetet adtak az egész teremnek. A falakon függő vadász trófeák pedig jelképezték a magyar erdészek hagyományos vonzalmát a vadászathoz. A helyiséget fenyő illat töltötte meg - mintha a várisi fenyvesekből jött volna. Mindenki otthon érezte magát Sopronban.

A közönség lassan,de biztosan tódult be a terem ajtaján. A szélrózsa minden irányából jöttek, száz meg száz kilométerekről - tanárok és diákok - a tiz éves soproni találkozóra.A Vancouver és Queen Charlotte szigetekről is szép számmal vonultak fel.

A hölgyek estélyi ruhában, a férfiak zöme tuxidóban feszitett. Egy balek meg is jegyezte, hogy ilyen elegánsan csak Nagymamáink idejében jártak bálozni.

Sok kanadai barátunk tisztelt meg bennünket megjelenésével, akik közül meg kell emlitenem: Dr.J.A.F. Gardener, a UBC erdész fakultás

dékánja; Mr.V. Forbs, a Better Business Bureau vezetője,aki tábor felügyelő volt Powell Riverben,1957-ben,amig ott tartózkodtunk; Dr. S.H. Black,a bevándorlási hivatal vezetője,British Columbia-ba való érkezésünkor.

A bált megelőző rövid ünnepséget Homoky Pista, bál elnök vezette be. Koller Pali bácsi,mint az Egyesület Elnöke, köszönetet mondott a kanadai kormánynak és a UBC vezetőségének támogatásukért,amellyel lehetővé tették a hallgatóknak, hogy befejezhessék tanulmányaikat és Észak Amerikában is érvényes diplomát kapjanak. Dean Gardener tolmácsolta a UBC jó kivánságait, majd Roller Kálmán, a soproni fakultás volt dékánja emlékezett meg a tiz év alatt elért sikerekről.Méltatta a végzett hallgatók eredményes munkáját,amit minden erdészeti szervezet elismer ma az Eszak Amerikai Kontinensen.

A táncot, a régi szokások szerint, a dékán feleségével, Mrs. Rollerrel nyitotta meg a bál elnöke,Homoky Pista, minekutánna hamarosan benépesedett a táncterem a sok táncoló párral.

A kitünő zenét Bruno Dalla Porta és zenekara szolgáltatta,akik már 1959 óta huzzák nekünk a talp alá valót.

A hangulat az idő teltével,egyre emelkedett. A magyar boroknak hirmondójuk sem maradt tiz óra után. A zenekar közben néhány csárdást is "bedobott", ami mondanom sem kell, hogy a legnagyobb sikert aratta a táncok között. Brunóék 1/2 3 ig muzsikáltak fáradhatatlanul.

A vendégek zöme már hazafelé tartott,amikor az erkélyen felhangzott a "Tóbiás".Állitólag,ennek hatása alatt, a környékbeli honpolgárok még mindég felriadnak álmaikból, ha odakint erősebben dudál a szél. Hogy az utólsó vendég mikor széledt el a bálról,azt senki sem tudja pontosan megmondani. Egy azonban biztosan állitható: a bál remekül sikerült. Csak igy tovább . . . .

Báthy Pista

□ □ □ □

UTAZÁS KANADÁN KERESZTÜL

/Negyedik közlemény az 1956-1966 cimü történeti leirásban/

Az Empress of Britain, 30,000 tonnás luxus hajónk 1957 január 8-án, kedden hajnali 3 órakor érte el Kanada partját a New Brunswick-i St.John kikötőjében. A kikötőt sürü köd boritotta,mint távoli jövőnket. Izgatottak voltunk,amit csak fokozott a ködjelző dudák nyugtalanitó üvöltése. Egy nagy hajó, keresztbe vágott egy kis halászhajót közel a kikötőhöz. A mentőszolgálat kereste a hajótörött, vizbe esett halászokat. Mi is a hajótöröttek bizonytalanságával szálltunk partra és idegenül szemléltük az uj környezetet és a számunkra szokatlanul mozgó, ügyködő embereket. Hallgattuk az ismeretlen nyelvet és hihetetlennek tünt, hogy egy másik világrészbe értünk, ahol ujra meg kell tanulnunk beszélni. Akkor ébredtünk először tudatára, és később még sokszor, hogy egy uj nyelvet kell elsajátitanunk,mely kifejezője lesz majd gondolatainknak munkánkban és társadalmi életünkben egyaránt. Ez a nyelv lesz eljövendő gyermekeink és utódaink anyanyelve és ennek elsajátitási mértékétől fognak függeni életlehetőségeink az Ujhazában.

Miután a CPR /Canadian Pacific Railway/ kazánfütői éppen strike - ben voltak ezidőben,a következő tizenegy napot St.Johnban kellett

töltenünk.Ezalatt a Szöv.Kormány megállapodott a CNR -al /Canadian National Railway/ a Vancouverbe való szállitásunkról. A St.Johnban eltöltött napok sok kedves és emlékezetes eseményt hoztak számunkra,melyek jótékonyan befolyásolták reményeinket és bizalmat keltettek bennünk a jövőt illetően.

Megérkezésünkkor Kanadába, Pickersgill,Sinclair,Harold Foley és MacKenzie táviratban köszöntöttek bennünket.Sinclair többek között ezt irta: Welcome to Canada.We all admired the valiant battle for freedom of the Hungarian people and are glad to have you come to Canada.

Kovács Miklós és Erdős Márta esküvője, egyike volt a legemlékezetesebb eseményeknek St. John-i tartózkodásunk alatt.Ők jelentették számunkra a honalapitás első jelképét és frigyükből nőtt a bizalom bennünk az elpusztithatatlan magyar élni akarásra.Mindannyiunk szeretete vette őket körül és valóban egy nagy családként ünnepeltünk. Az esketést Most Rev.A.B.Leverman,St.John püspöke végezte a székesegyházban. Beszédében az esküvő alkalmával a következőket mondotta:"You now begin a new life in this great country where freedom exists.It is of vital importance for your happiness and spiritual welfare that you begin this new life in proper dispositions. You who are students and through your education you must be the leaders in tought and action,you must examplify in your lives that Christian life and thought really means. I know you will be loyal Canadians and citizens of this country."

Január 14-én, meglátogattuk az Egyetemet Frederickton-ban. Örültünk az alkalomnak,hogy betekinthettünk a kanadai egyetemek tudományos munkájába és a diákok életébe. Ami a kutató munkát illette - nem volt mit szégyelnünk magyar vonatkozásban sem felkészültség, sem felszerelés tekintetében.- A diákok egyéni szabadsága,jövőbeni kilátásai,de főképpen tanulási lehetőségei nem volt összehasonlitható az 1945 utáni, otthoni állapotokkal.

A St.John-i bevándorlási hivatal főnökére,Mr.Christenre, mindég őszinte elismeréssel gondolunk. Szeretettel nyujtott segitséget mindannyiunknak,hogy könnyebben hidalhassuk át az első napok nehézségeit. Tolmácsunk Capt.G.R. Parry volt,aki nagy lelkesedéssel tolmácsolt,örülve, hogy gyakorolhatja a magyar nyelvet, melyet mint katona tanult meg a második világhaboru alatt.

Január 20-án,egy napi utazás után érkeztünk meg Montreálba. Az állomáson a McGill Egyetem diákjai, a többi montreáli egyetem diákjaival együtt, több százat kitevő létszámban,Mr. Steward Smith vezetésével vonultak ki fogadásunkra.Lelkesedésük egybeolvadt,a nagyszámu montreáli magyar sziv kitörő ünneplésével.A magyarok nevében Walter professor ur üdvözölt,a montreáli katolikus egyetem tanára és a fogadáson megjelent Zsolnay-Mattyasovszky kanadai főcserkész ur is.

Utunk a "szabadság vonaton" Kanadán keresztül,diadal utnak számitott számunkra. Ottawa,Winnipeg,Saskatoon és Edmonton állomásokon az illető város lelkes diák csoportjai ünnepeltek bennünket. Egy edmontoni diák verset szavalt,amit ő maga költött: " . . . a mi történelmünk rövid,mint egy tőr,mely nektek a bátorságot adta a harchoz. A sötétségen keresztül a napvilágra érkeztetek és mi üdvözlünk,mint uj kanadaiakat."-

Mi pedig sodródtunk az ünneplőkkel állomásról állomásra, kissé zavartan és apatikusan,majdnem értelmetlenül,mert lelkünk szögletében aggodalom élt, hogy minden,ami történik körülöttünk csak álom,amelyből keserü lesz a felébredés,mint ahogyan keserü volt felébredni a

forradalom kábulatából,a komunista erőszak rideg valóságára.Napjainkban mindenesetre már nehéz megérteni a kanadai egyetemi ifjuság akkor irántunk megnyilvánult,kitörő lelkesedését, amikor tapasztaljuk ugyanannak az ifjuságnak pacifista megnyilatkozásait és tüntetéseit,amivel félreérthetetlenül a komunista "békés együttélés" status quo politikáját támogatják./pl.lásd a legutóbbi nagyarányu diák tüntetést a montreáli amerikai követség előtt/.

Mindenesetre Vancouverig akkor sem jutott el a nemzeti lelkesedésektől fütött forradalom lángja. Akkor is, később is, csak kevesen tartottak velünk a diákság köréből.Nagyrészt közömbösek voltak.Az erdész hallgatók és tanáraik féltékenyen vérták a soproni erdészek betörését a British Columbia-i faipar kinai falai közé.

Montreálban csatlakozott hozzánk a Salzburgban lemaradtak csoportja,igy teljes létszámban, 289 en, családtagokkal együtt, érkeztünk Matsqui állomásra,British Columbiába.A mellékelt kép az állomáson az autóbusra való átrakodás eseményét örökitette meg.Az autóbuszok az Abbotsfordi katonai repülő táborba szállitottak minket,ahol a többi magyar bevándorló társainkkal együtt vártuk végleges elhelyezkedésünket. Az abbotsfordi napok alatt, megkezdtük az angol nyelv tanulását.Megszerveztük a kari tanácsot,aminek feladata volt az elkövetkezendő tanév előkészitése,tanárok megbizása,oklevél ügyének letárgyalása a UBC-vel,stb. Az ifjuság visszaállitotta a régi Ifjusági Kört és megszilárdította az ifjuság fegyelmét.

A mellékelt képen jobbról -Gratzer Miklós, az első Ifjusági Köri Elnök/1957-1961/, Joe Foley,a Powell River Co.elnök helyettese és a UBC diák tanács elnöke.

Közben otthonról nyugtalanitó hirek érkeztek,tovább romlott a politikai és gazdasági helyzet.Sokan az otthon maradottak közül,szivesen jöttek volna utánnunk,ha jöhettek volna. Ausztriai ismerősök utján küldtek leveleket - diákok,tanárok egyaránt.Az Ausztriában maradt oktatói részleg kétségek között élt,mert az anyagi támogatás minden oldalról megszünt és választaniok kellett a bizonytalan európai letelepedés és a még bizonytalanabb hazamenetel között.Legtöbben az utóbbit választották.

□

Az otthon maradt oktatók részéről mégegyszer elhangzott felénk a nemzet ellenes bün vádja a kanadai kivándorlásunk miatt. De ez a hang már gyengén, erőtlenül jutott hozzánk, részben, mert nem volt meggyőződés mögötte - az otthoni állapotok nem igazolták az otthon maradottak vádjának jogosságát,másrészt fülünkben,már inkább csengett a pezsgő élet moraja,amit az amerikai kontinens viszhangzott felénk és mindenki felé,akiket az élet vágya sarkal haladni és alkotni.

□ □ □ □

SZEMÉLYI KÖZLEMÉNYEK . . . . .

Az alábbi születési jelentéseket kaptuk:

Junius - Kiss Gyula és felesége Janet,Vancouver: Erik Tibor második gyermek.

Julius - Jandó Tibor és felesége Magdi,Queen Charlotte Island B.C.:Péter első gyermek.

Augusztus Takács József és felesége Ágnes,Vancouver: Péter első gyermek.

Szeptember Tóth József és felesége Piroska,Vancouver: Tamás harmadik gyermek.

Az Egyesület nevében a Kapocs szeretettel gratulál a szülőknek és kivánja,hogy sok örömük legyen kedves gyermekeikben. A fenti bejelentésekkel, a volt soproni hallgatók gyermekeinek születési száma megközeliti a 100-at. Reméljük, hogy a legközelebbi Kapocsban ünnepelhetjük a kis "SZÁZADIKAT".

□ □ □ □

D o b o z i Tamás ez év májusában tartotta esküvőjét Évával, Budapesten. Igaz és hosszantartó boldogságot kivánunk az ifju párnak uj hazájukban.

□ □ □ □

Lapzártakor vettük a döbbenetes hirt K o v á c s Miklósné, E r d ő s Márta haláláról,aki november 19-én autó baleset áldozata lett Victoriában,B.C. Mártáról a legközelebbi számunkban fogunk bővebben megemlékezni.- Miklósnak és a két kicsi árvának ezuton fejezzük ki mély részvétünket.Lelki szenvedésükben velük vagyunk.

□ □ □ □

Egyesületünk tiszteletbeli tagja és a soproni főiskola igaz barátja,Czakó István, október 28-án,68 éves korában elhunyt.István bátyánk kiválló képzettségü jogász volt.Tagja volt a NATO tudományos bizottságának és legutóbb résztvett a kanadai angol-francia nyelvi és kulturális kérdések megoldására alakult Royal Commission munkájában.Doktorátusát a Harward Egyetemen szerezte meg.- Elmulását őszinte szivvel gyászoljuk.

□ □ □ □

A "Kapocs" a Soproni Öreg Diákok Egyesületének lapja. Megjelenik évente kétszer. Előfizetése a tagdijjal együtt egy évre öt dollár. Szerkesztő: Takács József,erdőmérnök /BF/,cime: 1329 West 21st Str. North Vancouver,British Columbia,Canada.
3. évfolyam 2.szám. Vancouver, 1967. December 10.

DICSŐSÉG MENNYBEN AZ ISTENNEK,

BÉKESSÉG FÖLDÖN AZ EMBERNEK !

KEGYELMEKBEN GAZDAG KARÁCSONYT
ÉS BOLDOG BÉKÉS UJ
ÉVET
KIVÁNUNK !

AZ EGYESÜLET VEZETŐSÉGE ÉS A KAPOCS SZERKESZTŐJE